

Σαν σήμερα...

...το 1862 οι ΗΠΑ εκδίδουν το πρώτο δολάριο, που το αντίτιμό του αποδεικνύεται πολύ ακριβό για τους λαούς όλου του κόσμου. Παράδειγμα και σύμπτωση: Σαν σήμερα, το 1945 αμερικανικά βομβαρδιστικά ρίχνουν 200 τόνους βόμβες, ισοπεδώνουν το Τόκιο και σκοτώνουν πάνω από 100 χιλιάδες πολίτες, ...το 1876, επίσης σαν σήμερα, ο **Αλεξάντερ Γράχαμ Μπελ** πραγματοποιεί την πρώτη τηλεφωνική κλήση παγκοσμίως. Καλεί από τον πάνω όροφο στο υπόγειο του σπιτιού του στη Βοστώνη, το φίλο και βοηθό του Γουότσον. Εκατόν τριάντα χρόνια μετά, μας βρίσκουν και εκεί που δεν φτάνουν καλώδια, το θέλουμε ή όχι.

Κι ακόμη...

...σαν σήμερα, το 2004, ορκίστηκε η πρώτη κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή, που μοίραζε «ωραία λόγια και μεγάλες υποσχέσεις». Πολύ αργότερα (μετά και από τις εκλογές του περασμένου Σεπτεμβρίου) θυμήθηκε να μας πει πού το πάει, π.χ. με το Ασφαλιστικό.

του ΓΙΩΡΓΟΥ Π. ΚΑΡΑΛΗ

Απειλές...

...για πολυήμερες διακοπές της ηλεκτροδότησης σε όλη την Ευρώπη εκτόξευσε ο διευθύνων σύμβουλος της RWVE, ζητώντας να εγκριθούν τα αμφιλεγόμενα σχέδια για τις μονάδες λιθάνθρακα. Άρπαξε την ευκαιρία της εκτεταμένης και πολύωρης διακοπής ρεύματος στη Φλόριντα των ΗΠΑ –την οποία βίωσαν κάπου τέσσερα εκατομμύρια άνθρωποι– και βρίσκοντας «βήμα» στη λαϊκή εφημερίδα της Γερμανίας «Bild» ο **Γιούργκεν Γκρόσμαν** είπε πως «το ηλεκτρικό ρεύμα βρίσκεται εν ανεπαρκεία στην Ευρώπη». Ένα θερμό και ξηρό θέρος θα σημαίνει μείωση της ροής των υδάτων, που με τη σειρά της μπορεί να προκαλέσει τη διακοπή της λειτουργίας των σταθμών παραγωγής, ελλείψει τροφοδοσίας των συστημάτων ψύξης, σε συνδυασμό με την αύξηση της κατανάλωσης του ηλεκτρικού ρεύματος λόγω της λειτουργίας των κλιματιστικών συστημάτων. «Οι τοπικοί παράγοντες και οι πολίτες πρέπει να σταματήσουν την αντίσταση στην κατασκευή νέων σταθμών παραγωγής, κω-

Σήμα κινδύνου...

...σαφές και έντονο πως η κλιματική αλλαγή είναι εδώ, μας έρχεται μέσα από τη φωτογραφία που δημοσιεύουμε. Για τρίτο συνεχόμενο χειμώνα το φιόρντ που εικονίζεται δεν έχει παγώσει και η άκρη του Kongsbreen –από τους «βασιλείς των παγετώνων»– που τα τελευταία τριάντα χρόνια έχει υποχωρήσει περίπου 4,5 χλμ., δείχνει πως υποχωρεί με αυξανόμενη ταχύτητα.

Ανησυχία...

...εύλογη προκαλεί μεταξύ των ειδικών επιστημόνων στη μακρινή Ινδονησία, κατά μήκος της Σουμάτρας, η έντονη σεισμική δραστηριότητα. Στη διάρκεια μιας εβδομάδας καταγράφηκαν πολλοί ισχυροί σεισμοί, με μεγαλύτερους έναν μέγεθος 7,5 βαθμών της κλίμακας Ρίχτερ στις 20 Φεβρουαρίου και έναν 7,2 βαθμών, πέντε ημέρες μετά. «Κάθε φορά που ένα κομμάτι σπάει, η ένταση συσσωρεύεται στα

άλλα κομμάτια της υποθαλάσσιας γραμμής» επισημαίνουν οι επιστήμονες της Υπηρεσίας Μετεωρολογίας και Γεωφυσικής της Ινδονησίας.

Έξαρση σεισμική και στη χώρα μας και οι ειδικοί επιστήμονες παρακολουθούν το φαινόμενο συστηματικά. Κάθε πρόβλεψη αδύνατη και ανίσχυρη. Κάθε πρόληψη δύνατη και εφικτή, ωστόσο, και περί αυτού επιμένει το ΤΕΕ με το πρόγραμμα ΕΠΑΝΤΥΚ. Αλλά κάποιοι επιμένουν να ανησυχούν για τη μακρινή Σουμάτρα...

ρίς τους οποίους η έλλειψη ηλεκτρικού ρεύματος είναι απειλητική» προειδοποίησε.

Στη Γερμανία, πατρίδα του κ. Γκρόσμαν, η δυσαρέσκεια των πολιτών απέναντι στις προοπτικές κατασκευής νέων σταθμών παραγωγής που θα λειτουργούν με λιθάνθρακα διογκώνονται και ήδη αρκετά σχέδια της RWVE έχουν ανασταλεί ή ακυρωθεί. Στην Ελλάδα, η προοπτική συνεργασίας της ΔΕΗ με την RWVE για τη δημιουργία μονάδων λιθάνθρακα έχει προκαλέσει ευλόγως έντονες αντιδράσεις από τους πολίτες, τους δήμους και τις οικολογικές οργανώσεις. Αλλά ο Γερμανός θεώρησε πως με τις δημόσιες απειλές θα κάνει τη δουλειά του...

Και απειλή...

...για τη «γειτονιά» η απόφαση της τουρκικής κυβέρνησης να προχωρήσει στη χωροθέτηση του πρώτου πυρηνικού σταθμού στο Άκουγιου, στα νότια παράλια της Τουρκίας, κοντά σε μια περιοχή όπου υπάρχουν ενεργά ρήγματα. Τεράστιες οι ευθύνες και ο ρίσκο για το περιβάλλον, την ειρήνη και την ίδια τη ζωή στην Ανατολική Μεσόγειο αναλαμβάνει η γειτονική χώρα, αλλά «μεγαλύτερες ευθύνες αναλαμβάνουν και όλοι όσοι είχαν τη δυνατότητα να σταματήσουν αυτή τη μεγάλη τρέλα και δεν το έκαναν ως τώρα» τόνισε ο Πρόεδρος του Αντιπυρηνικού Παρατηρητηρίου Μεσογείου, **Θανάσης Αναπολιτάνος**.

«Κουκιά...

...τρως, κουκιά μαρτυράς» λέει η λαϊκή θυμοσοφία. Τα πράσινα αβγά που γέννησε μια «εκκεντρική» κότα, προκάλεσαν πριν μερικές ημέρες την περιέργεια των κατοίκων στα Τρίκαλα, που έσπευσαν μαζικά να βεβαιωθούν για το γεγονός. Τους απογοήτευσε, όμως, η απλή και σαφής ερμηνεία που τους έδωσε ο κτηνίατρος: Το πράσινο χρώμα μάλλον οφείλεται σε κάποια τροφή που κατανάλωσε η κότα, παρά σε γενετική ιδιοτροπία του πουλερικού.

Κάπως έτσι συμβαίνει και με ορισμένους υποστηρικτές κυβερνητικών επιλογών (βλέπε Ασφαλιστικό).

Ο Γιάννης Καλαντίδης...

...δεν είναι πια ανάμεσά μας. Αναπάντεχα (από ανακοπή) μας εγκατέλειψε την Κυριακή 17 Φεβρουαρίου 2008, ενοποιώντας, αυτή τη φορά, την ανειπίτη θλίψη για το φίλο, τον αρχιτέκτονα, τον πολεοδόμο, που μαζί του μοιραστήκαμε όνειρα, ελπίδες, αλλά και μια πραγματικότητα που μας περιβάλλει και που αν δεν είχε υπάρξει ο Γιάννης, ούτε αυτή θα είχε υπάρξει.

Και αυτή δεν είναι άλλη από το έργο της Ενοποίησης των Αρχαιολογικών Χώρων της Αθήνας και της ανάπλασης του Ιστορικού Κέντρου, έργο διαχρονικό που το ζούμε κι εμείς και όσοι επισκέπτονται τούτη την πόλη, χάρη στο πάθος που τον διέκρινε. Ευτυχίσαμε να είναι αυτός ο Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος της ΕΑΧΑ από τον Οκτώβριο του 1997 έως τον Απρίλιο του 2004, περίοδο που μας άφησε το μεγάλο περίπατο Δ. Αεροπαγίτου – Αποστόλου Παύλου – Ερμού, το πάρκο ανάμεσα στις γραμμές του ΗΣΑΠ και τον Κεραμεικό, την καθαίρεση των διαφημιστικών πινακίδων από τις ταράτσες και τις όψεις των κτιρίων του Κέντρου της Αθήνας.

Είχε περάσει πριν από άλλες διαδρομές. Ως Γενικός Γραμματέας του ΥΧΟΠ (φίλος και άμεσος συνεργάτης του Αντώνη Τρίτση) την περίοδο 1981-1984, είχε εργαστεί για την Πλάκα και την αναστροφή της καταστροφικής πορείας της. Ως πρόεδρος της ΔΕΠΟΣ συνέχισε το έργο της Πλάκας και το επέκτεινε στο Μεταξουργείο, την πλατεία Μητροπόλεως, το Αρσάκειο. Ως σύμβουλος δύο δημάρχων της Αθήνας (Τρίτση και Κουρή) την περίοδο 1991-1994 εργάστηκε για να ανοίξει το δρόμο στο τραμ (ένα ευρύτερο δίκτυο στο κέντρο και σε πυκνοδομημένες περιοχές της πόλης) και για μια μικρή περίοδο (1996-1997) ως πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της «Κτηματική Τουριστική ΑΕ», επιδίωξε να βάλει εμπρός την ανάπλαση της πε-

ριοχής των Λιπασμάτων Δραπετσώνας, τη μετατροπή της σε ένα κέντρο πολιτισμού και αναψυχής για το λιμάνι και ολόκληρη την πρωτεύουσα. Ένα όνειρο που είχε συλλάβει από την εποχή που υπήρξε διευθυντής έργων του ΟΛΠ (1967-1981).

Ο Γιάννης, γέννημα και θρέμμα της Αθήνας, πέρασε από το 7ο Νυκτερινό Γυμνάσιο στα δύσκολα με-

ταπολεμικά χρόνια, στην Αρχιτεκτονική του ΕΜΠ και από εκεί στη ζωή όλων μας, με ενθουσιασμό και αποτελεσματικότητα. Τιμήθηκε για το έργο του το 2002 από το Σύνδεσμο για την Αναβάθμιση του Ιστορικού και Εμπορικού Κέντρου της Αθήνας, τον τίμησε και ο δήμαρχος Αθηναίων με το μετάλλιο της πόλης των Αθηνών. Η Πολιτεία δεν πρόλαβε να τον τιμή-

σει εν ζωή, ίσως να το κάνει μετά θάνατον. Ίσως με έναν τρόπο ξεχωριστό τρόπο που να υπενθυμίζει σε όσους δεν γνώρισαν τον Γιάννη, ότι τα σπουδαία και μεγάλα πράγματα –όπως αυτά που βλέπουν γύρω από τους κεντρικούς αρχαιολογικούς χώρους και τις ιστορικές γειτονιές της Αθήνας– γίνονται από πραγματικά σεμνούς και ταπεινούς ανθρώπους.

Αν...

...ο Γιάννης δεν είχε την υπομονή και την επιμονή που τον διέκρινε, δεν θα είχαμε ευτυχίσει να περπατάμε στους δρόμους που άνοιξε και θα παραμέναμε θεατές μιας ασκήμιας που δεν ταίριαζε στην πόλη της Αθήνας. Χρειαζόμαστε πολλούς Γιάννηδες ακόμη, είναι αλήθεια, αλλά κάθε επόμενος έχει πια «μπούσουλα» για να χαράξει το δικό του δρόμο.

«Ο Έλληνας...

...είναι δεμένος με τα 4 στρέμματα» είπε ο υπουργός ΠΕΧΩΔΕ **Γιώργος Σουφλιάς** και πήρε, έτσι απλά, πίσω τις υποσχέσεις που έδινε πριν ένα χρόνο, πως με το Εθνικό Χωροταξικό θα έμπαινε φρένο στην εκτός σχεδίου δόμηση και τις κάθε λογής παρεκκλίσεις. Κανείς δεν έχασε επενδύοντας στη γη, όπως λέει ο λαός.